

(вірменський безворсовий килим). В одному з кутів натягали мотузку, на яку вшали рушники і барвистий святковий одяг [195, с. 236–243].

Деякі традиції та звичаї вірмен схожі з українськими. Так, у неділю вірмени, як і українці, завжди одягали найкращий одяг. Як і в більшості християн, цього дня не можна було прибирати, шити. Вірмени зазвичай не відмовляли в проханні близьким та сусідам, давали те, що вони просили. Втім, були й традиції суто вірменські. Зокрема, в недільний вечір на стіл не ставили страви з борошна, оскільки вірили, що від цього хліб у домі пропаде. Молоду маму до хрещення дитини не залишали одну, а якщо цього не вдавалося

33. Атаян Г. Вірменський натюрморт. 1977. П., о. 85х79. Пост. 1988 р. з Київського музею російського мистецтва. ІФХМ. Ж-739

33. Атаян Г. Армянский натюрморт. 1977. Х., м. 85х79. Пост. 1988 г. из Киевского музея русского искусства. ИФХМ. Ж-739

лежал ковер-капет (армянский безворсовый ковер). В одном из углов натягивали веревку, на которую вешали полотенца и разноцветную праздничную одежду [195, с. 236–243].

Ряд традиций и обычаев армян схож с украинскими. Например, в воскресенье армяне, как и украинцы, всегда одевали самую лучшую одежду. Как и у большинства христиан, в этот день нельзя было убирать, шить и т. д. Армяне обычно не отказывали в просьбах родным и соседям и давали то, что они просили. Были и чисто армянские традиции. Так, в воскресный вечер на стол нельзя было ставить мучные блюда, поскольку считалось, что от этого хлеб в доме пропадет. Молодую маму до крестин

34. Предмети вірменського побуту. Експонати Кримського етнографічного музею, м. Сімферополь

34. Предметы армянского быта. Экспонаты Крымского этнографического музея, г. Симферополь

35. Відерце для води. Кін. XIX ст. Вірменія. Лужена мідь, ковка. В. 17. КЕМ. ИБ-765, КП-1827

35. Ведерко для воды. Кон. XIX в. Армения. Луженая медь, ковка. В. 17. КЭМ. ИБ-765, КП-1827

уникнути, ставили біля неї як оберіг віник або шампур. Іде б не оселялися вірмени, найстійкішими виявлялися традиції національної кухні, зокрема, випічка лаваша, хоча й вже не в тонірі (тондірі) — циліндричній земляній печі, приготування найпопулярніших солодощів — гати, пахлави, суджуха тощо.

Віддавна славилися високою якістю та художньою вартістю. Проте, як уже зазначалось, час, бурхлива політична історія (численні війни, внутрішні заколоти), а також відсутня асиміляція вірмен з українцями та поляками призвели до втрати більшості цінних оригінальних зразків

36. Сумка для посагу. XIX ст. Крим, м. Феодосія. Вовна, ткацтво, ручна робота. 40x80x45. КЕМ. НВ-1863

36. Сумка для приданого. XIX в. Крим, г. Феодосія. Шерсть, ткацтво, ручна робота. 40x80x45. КЭМ. НВ-1863

ребенка не оставляли одну, а уж если этого невозможно было избежать, тогда ставили возле нее (как оберет) венник или шампур. И где бы ни жили армяне, наиболее стойкими оказывались традиции национальной кухни, в частности, выпечка лаваша, хотя уже не в тонире (тондире) — цилиндрической земляной печке; приготовление самых популярных сладостей — гаты, пахлавы, суджуха и др.

Издавна славились высоким качеством и художественной ценностью изделия армянских ремесленников. Однако, как уже отмечалось, время, бурная политическая история (частые войны, внутренние смуты), а также заметная ассимиляция

37. Килим (карпет). Кін. XIX ст. Вірменія. Вовна, ткацтво, ручна робота. 170x340. КЕМ. ДП-489, КП-1412

37. Ковер (карпет). Кон. XIX в. Армения. Шерсть, ткачество, ручная работа. 170x340. КЭМ. ДП-489, КП-1412